

Mál nr. 111/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. mars 2026, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 10. apríl 2026, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni 21. maí 2025. Er atvikum þannig lýst að M hafi setið við inngang vinnustaðar síns á meðan starfsmaður X hafi verið að slá með sláttuorfi þar fyrir utan. Hafi steinar frá sláttuorfinu bæði hafnað í klæðningu nærliggjandi húss og í andliti M, nánar tiltekið hafi M fengið stein í vinstra augað. Glími M enn við talsverð einkenni og sjónskerðingu vegna slyssins. Með bréfi, dags. 20. janúar 2026, hafi V hafnað því að X bæri skaðabótaábyrgð á tjóni M. M fellir sig ekki við þá niðurstöðu. Byggir M á því að verklag umrædds starfsmanns X hafi verið óforsvaranlegt og beinlínis hættulegt honum sjálfum og öðrum. Telur M að verklag starfsmannsins brjóti í bága við almennt verklag við garðslátt. Almennit beri að steinhreinsa grasbletti og garða áður en þeir séu slegnir, nokkuð sem starfsmaðurinn hafi ekki gert. Telur M því að starfsmaðurinn hafi sýnt af sér saknæma háttsemi sem hafi valdið slysinu. Þá telur M að þjálfun viðkomandi starfsmanns af hálfu X hafi verið ófullnægjandi. Auk framangreindra röksemda byggir M á því að X hafi með tölvupósti til M, dags. 6. júní 2025, viðurkennt sök sína í málinu og þar með bótaskyldu. Hafi M í þeim pósti m.a. beðist afsökunar á slysinu og boðist til að greiða áfallinn lækniskostnað M. Þá hafi X í póstinum kvaðst ætla að tilkynna slysið til V.

Í athugasemdum V er skaðabótaábyrgð X hafnað. Telur V að M hafi ekki sýnt fram á að tjón hans megi rekja til saknæmrar háttsemi X. Almennar sönnunarreglur geri ráð fyrir að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans beri sönnunarbyrði um að skilyrði bótaréttar séu uppfyllt. Þá sé það mat V að ekkert í málinu gefi tilefni til að snúa sönnunarbyrði við. M byggir á því að verklag starfsmanns X hafi verið óforsvaranlegt. Virðist M byggja á því að hið óforsvaranlega verklag hafa falist í því að starfsmaðurinn hafi ekki steinhreinsað grasblettinn áður en hann hóf að slá. Þessu mótmælir V og bendir á að samkvæmt upplýsingum frá X hafi umræddur starfsmaður farið eftir hefðbundnu verklagi þennan dag. Jafnframt liggi ekkert fyrir í málinu sem staðfesti að umræddur starfsmaður hafi farið gegn verklagi. Þá verði einnig að hafa í huga að steinar geti leynst í grasi þrátt fyrir að það hafi verið steinhreinsað. M byggir jafnframt á því að klæðning á nærliggjandi húsi hafi skemmt vegna steinkasts frá sláttuorfi starfsmannsins, nokkuð sem sé til marks um litla aðgæslu og þjálfun starfsmannsins. Telji M það fela í sér saknæma háttsemi af hálfu X. V hafnar framangreindu og bendir á að samkvæmt upplýsingum frá X hafi orðið skemmd á klæðningu nærliggjandi húss vegna þess að sláttuvél hafi verið ekið utan í klæðninguna. Þá sé einnig ósannað að um sama starfsmann hafi verið að ræða. Telur V því ljóst að um tvö aðskilin tilvik sé að ræða og að tjónið á húsinu hafi enga þýðingu fyrir úrlausn bótamáls M. Þá telur V að í tölvupósti frá X til M felist ekki viðurkenning á skaðabótaábyrgð. V telur því að ekkert í gögnum málsins renni stoðum undir það að slys M sé að rekja til saknæmrar vanrækslu af hálfu X, eða óforsvaranlegs verklags eða annarra atvika sem X geti borið ábyrgð á. Það er því mat V að slysið verði rakið til óhappatilviljunar sem engum verði um kennt.

Álit.

Ágreiningur þessa máls snýr að hugsanlegri skaðabótaábyrgð X á líkamstjóni M. M virðist byggja kröfu sína á hinni almennu sakarreglu og bótareglunni um vinnuveitandaábyrgð. Þessar reglur gera það m.a. að skilyrði að M takist að sanna að tjónið verði rakið til saknæmrar háttsemi X eða starfsmanna sem X ber vinnuveitandaábyrgð á.

Nefndin telur að M hafi ekki lagt fram nein þau gögn máli sínu til stuðnings sem hægt sé að byggja skaðabótaábyrgð X á. Því telst hvorki sannað að verklag viðkomandi starfsmanns hafi verið óforsvaranlegt eða að það hafi ekki verið í samræmi við það sem hefðbundið var. Einnig telur nefndin ósannað að þjálfun viðkomandi starfsmanns af hálfu X hafi verið ófullnægjandi. Í þessu sambandi telur

nefndin einnig að ekki séu forsendur til að ætla að það sem fram kemur í tölvupósti X til M feli í sér viðurkenningu að skaðabótaábyrgð X í málinu, auk þess sem slík yfirlýsing ein og sér myndi ekki leiða til þess að M ætti bótarétt úr ábyrgðtryggingu þeirri sem X er með hjá V. Nefndin hefur því komist að þeirri niðurstöðu að M hafi ekki tekist að sýna fram á að bótaskilyrði sakarreglu eða vinnuveitandaábyrgðarreglu séu uppfyllt.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 2. júní 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir